

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 13. marca 2008*

Vo veci C-125/06 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 28. februára 2006,

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: K. Banks a M. Huttunen, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Infront WM AG, predtým FWC Medien AG, ktorý sa zmenil na KirchMedia WM AG, so sídlom v Zug (Švajčiarsko), v zastúpení: M. Garcia, solicitor,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

Francúzska republika,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska,

Európsky parlament,

Rada Európskej únie,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia G. Arestis, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász a J. Malenovský (spravodajca),

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 18. októbra 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Komisia Európskych spoločenstiev žiada zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 15. decembra 2005, Infront WM/Komisia (T-33/01, Zb. s. II-5897, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie Komisie obsiahnuté v jej liste zaslanom Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska 28. júla 2000 (ďalej len „sporný akt“).

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- 2 Smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, s. 23; Mim. vyd. 06/001, s. 224), zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 202, s. 60; Mim. vyd. 06/002, s. 321, ďalej len „smernica 89/552“), má za cieľ zabezpečiť slobodu príjmu a retransmisie televíznych vysielaní v rámci Európskeho spoločenstva stanovením minimálnych pravidiel, ktorých dodržiavanie majú členské štáty povinnosť uložiť prevádzkovateľom televízneho vysielania v rámci ich pôsobnosti.

3 Odôvodnenia č. 18 a 19 smernice 97/36 znejú takto:

„(18) ... keďže je potrebné, aby členské štáty mohli podniknúť opatrenia na ochranu práva na informácie a na zabezpečenie prístupu širokej verejnosti k televíznym vysielaniam národných alebo nenárodných [medzinárodných — *neoficiálny preklad*] udalostí, ktoré majú veľký význam pre spoločnosť, ako sú olympijské hry, svetový pohár vo futbale a majstrovstvá Európy vo futbale; keďže členské štáty si preto ponechajú právo na podniknutie opatrení, ktoré sú zlučiteľné s právnymi predpismi Spoločenstva, ktorých cieľom je usmerňovanie uplatňovania výlučných práv na vysielanie takýchto udalostí prevádzkovateľmi vysielania spadajúcimi pod ich súdnu právomoc [patriacich do ich právomoci — *neoficiálny preklad*];

(19) ... keďže je nevyhnutné urobiť opatrenia v rámci štruktúry Spoločenstva, aby sa zabránilo novej právnej neistote a narušeniam trhu a aby sa zosúladiť voľný pohyb televíznych služieb s potrebou na zabránenie možnosti obchádzania vnútroštátnych opatrení chrániacich oprávnené všeobecné záujmy.“

4 Podľa článku 1 písm. b) smernice 89/552 „prevádzkovateľ vysielania“ znamená fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá má edičnú zodpovednosť za zostavenie programovej skladby televíznych vysielaní v zmysle písmena a) a ktorá ich prenáša sama alebo prostredníctvom tretích osôb.

5 Podľa článku 3a smernice 89/552 vloženého smernicou 97/36:

„1. Každý členský štát môže uskutočniť opatrenia v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva, aby sa zabezpečil, že prevádzkovatelia vysielania, na ktorých sa

vzťahuje [jeho] právomoc, nebudú vysielat' na základe výlučnosti udalosti, ktoré tento členský štát považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť takým spôsobom, že zbavia podstatnú časť verejnosti v tomto členskom štáte možnosti sledovať takéto udalosti prostredníctvom priameho prenosu (naživo) alebo prostredníctvom nepriameho prenosu (zo záznamu) [na voľne dostupnej televízii — *neoficiálny preklad*]. Ak tak príslušný členský štát koná, vypracuje zoznam stanovených vnútroštátnych alebo nie vnútroštátnych udalostí, ktoré považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť. Vypracuje ho zrozumiteľným a prehľadným spôsobom s dostatočným časovým predstihom. Pri takom konaní [Súčasne — *neoficiálny preklad*] dotknutý členský štát taktiež určí, či tieto udalosti budú dostupné prostredníctvom úplného alebo čiastočného priameho prenosu alebo, ak je to nevyhnutné alebo vhodné z objektívnych dôvodov v záujme verejnosti, úplného alebo čiastočného nepriameho prenosu.

2. Členské štáty ihneď oznámia Komisii akékoľvek uskutočnené opatrenia alebo opatrenia, ktoré sa musia uskutočniť podľa odseku 1. Do troch mesiacov od oznámenia Komisia potvrdí, že takéto opatrenia sú zlučiteľné s právnymi predpismi spoločenstva a oznámi ich ostatným členským štátom. Požiadala o stanovisko výbor zriadený v súlade s článkom 23a. Uskutočnené opatrenia bezodkladne uverejní v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* a aspoň raz do roka uverejní úplný zoznam opatrení uskutočnených členskými štátmi.

3. Členské štáty vhodnými prostriedkami zabezpečia, v rámci svojho právneho poriadku, aby si prevádzkovatelia vysielania spadajúci pod ich jurisdikciu [právomoc — *neoficiálny preklad*] neuplatňovali výlučné práva, ktoré títo prevádzkovatelia vysielania zakúpili po dátume uverejnenia tejto smernice, takým spôsobom, že podstatná časť verejnosti v inom členskom štáte je zbavená možnosti na sledovanie udalostí, ktoré tento druhý členský štát ustanovil v súlade s predchádzajúcimi odsekmi, prostredníctvom úplného alebo čiastočného priameho prenosu alebo, kde je to nevyhnutné alebo vhodné z objektívnych dôvodov v záujme verejnosti, celého alebo čiastočného nepriameho prenosu na nezávislej televízii [voľne dostupnej televízii — *neoficiálny preklad*], ako tento druhý členský štát ustanovil v súlade s odsekom 1 [podľa toho, aké opatrenia členský štát v súlade s odsekom 1 prijal — *neoficiálny preklad*].“

Vnútroštátna právna úprava

- 6 Podľa článkov 98 a 101 oddielu IV zákona z roku 1996 o vysielaní (Broadcasting Act 1996) v znení nariadenia z roku 2000 o televíznom vysielaní (The Television Broadcasting Regulations 2000, ďalej len „zákon o vysielaní“):

„98. Kategórie služieb

(1) Pre ciele tohto oddielu sa služby televíznych programov a služby vysielania cez satelit poskytované v [Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „EHP“)] rozdeľujú do dvoch nasledujúcich kategórií:

- a) služby televíznych programov a programov a služby vysielania cez satelit poskytované v EHS, ktoré spĺňajú stanovené podmienky až do novelizácie, a

- b) všetky ostatné služby televíznych programov a programov a služby vysielania cez satelit poskytované v EHP.

(2) V rámci tohto článku sa „stanovenými podmienkami“, ktoré musí služba spĺňať, chápu tieto podmienky:

- a) príjem služby je bezplatný a

b) služba musí byť prijímaná minimálne 95 % obyvateľov Spojeného kráľovstva.

...

101. Obmedzenie vysielania podujatia uvedeného v zozname

(1) Každý poskytovateľ televíznych programov, ktorý poskytuje jednu z dvoch kategórií služieb uvedených v článku 98 ods. 1 („prvá služba“) určenú pre celé územie alebo časť územia Spojeného kráľovstva môže v rámci tejto služby vysielateľ v priamom prenose celú udalosť zapísanú na zozname alebo jej časť bez predchádzajúceho súhlasu [nezávislej komisie pre televíziu, ďalej len „ITC“] iba v prípade:

a) že iný poskytovateľ televíznych programov zabezpečujúci službu patriacu do inej kategórie definovanej v tomto odseku („druhá služba“) nadobudol právo zahrnúť do nej vysielanie v priamom prenose celej udalosti alebo časti tejto udalosti a

b) že región, v ktorom je druhá služba šírená, zahŕňa celý alebo takmer celý región, v ktorom je služba prijímaná.

...“

- 7 Tieto ustanovenia boli oznámené Komisii na základe článku 3a ods. 2 smernice 89/552 a uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. ES C 328, 2000, s. 2).
- 8 Faktory, na ktoré treba prihliadnúť na udelenie súhlasu uvedeného v tomto článku 101 ods. 1, sú uvedené v kódexe nezávislej komisie pre televíziu o športových udalostiach a iných udalostiach zapísaných v zozname v znení neskorších predpisov (Independent Television Commission Code on Sports and other Listed Events).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 9 Okolnosti predchádzajúce tomuto sporu, tak ako sú vysvetlené v bodoch 7 až 22 napadnutého rozsudku, možno zhrnúť nasledujúcim spôsobom.
- 10 Infront WM AG (ďalej len „Infront“), predtým FWC Medien AG, ktorý sa zmenil na KirchMedia WM AG, nadobúda, spravuje a obchoduje s právami na televízne vysielanie športových udalostí. Zvyčajne nakupuje tieto práva u usporiadateľa príslušnej športovej udalosti a tieto nadobudnuté práva následne predáva prevádzkovateľom televízneho vysielania.
- 11 Dňa 10. septembra 1996 jej materská spoločnosť podpísala s Medzinárodnou futbalovou federáciou (FIFA) zmluvu o prevode výlučných práv na televízne vysielanie zápasov finálovej časti Svetového pohára FIFA v rokoch 2002 a 2006. Získala najmä výlučné práva na televízne vysielanie týchto udalostí pre štáty európskeho kontinentu. Tieto práva boli neskôr postúpené na Infront.

- 12 Listami z 25. septembra 1998 a 5. mája 2000 Spojené kráľovstvo v súlade s článkom 3a ods. 2 smernice 89/552 oznámilo Komisii opatrenia prijaté podľa odseku 1 tohto článku.
- 13 Dňa 28. júla 2000 generálny riaditeľ Generálneho riaditeľstva Komisie „Vzdelávanie a kultúra“ zaslal Spojenému kráľovstvu sporný akt, v ktorom bolo uvedené:

„Listom z 5. mája 2000 prijatým Komisiou 11. mája 2000 stále zastúpenie [Spojeného kráľovstva] pri Európskej únii oznámilo Komisii súhrn vnútroštátnych opatrení týkajúcich sa televízneho pokrytia udalostí národného významu v Spojenom kráľovstve...

Mám česť vás informovať, že na základe posúdenia zlučiteľnosti prijatých opatrení so smernicou [89/552] a s ohľadom na dostupné skutočnosti o audiovizuálnej oblasti v Spojenom kráľovstve... Komisia nezamýšľa namietat proti opatreniam, ktoré oznámili vaše orgány.

Podľa ustanovení článku 3a ods. 2 smernice [89/552] Komisia uverejní oznámené opatrenia v [úradnom vestníku].“

- 14 Komisia uverejnila tieto opatrenia v úradnom vestníku 18. novembra 2000. Zahŕňajú články 98 a 101 oddielu IV zákona o vysielaní, ako aj zoznam udalostí veľkého významu pre spoločnosť určených Spojeným kráľovstvom (ďalej len „určené udalosti“). Medzi týmito udalosťami sa nachádza finálová časť Svetového pohára FIFA.

- 15 V priebehu postupu preverovania týchto opatrení Komisiou jej Infront zaslal dva listy, v ktorých tvrdil, že zoznam určených udalostí nemôže byť schválený z dôvodu jeho nezlučiteľnosti ako s článkom 3a smernice 89/552, tak aj s ďalšími ustanoveniami práva Spoločenstva.
- 16 Listom zo 7. decembra 2000 ďalej Infront žiadal Komisiu, aby mu potvrdila, že skončila postup preverovania upravený v článku 3a ods. 2 smernice 89/552, pokiaľ ide o zoznam určených udalostí a oboznámila ho s výsledkami tohto postupu vrátane prípadných opatrení prijatých Komisiou v tomto kontexte. Komisia mu odpovedala, že tento postup sa skončil a že zoznam určených udalostí sa považuje za zlučiteľný s touto smernicou.
- 17 V dôsledku toho Infront podal žalobu na Súd prvého stupňa, ktorej predmetom bol návrh na zrušenie sporného aktu.
- 18 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti. Tvrdila, že neprijala akt napadnuteľný podľa článku 3a ods. 2 smernice 89/552 a že Infront nebol ani priamo, ani nepriamo dotknutý sporným aktom.

Napadnutý rozsudok

- 19 V napadnutom rozsudku Súd prvého stupňa zamietol námietku neprípustnosti a vyhlásil žalobu za prípustnú.

- 20 V prvom rade sa domnieval, že sporný akt uzatvára postup upravený v článku 3a ods. 2 smernice 89/552, podľa ktorého Komisia musí preskúmať zlučiteľnosť vnútroštátnych opatrení prijatých podľa odseku 1 tohto článku s právom Spoločenstva. Uverejnenie týchto opatrení schválených Komisiou v úradnom vestníku umožňuje ostatným členským štátom oboznámiť sa s nimi, a teda splniť si povinnosti, ktoré im vyplývajú z článku 3a ods. 3 tejto smernice v rámci vzájomného uznávania opatrení stanoveného týmto posledným uvedeným ustanovením.
- 21 Sporný akt má teda podľa Súdu prvého stupňa právne účinky voči členským štátom v rozsahu, v akom stanovuje uverejnenie predmetných štátnych opatrení v úradnom vestníku, pričom toto uverejnenie má za následok spustenie mechanizmu vzájomného uznávania podľa článku 3a ods. 3 smernice 89/552. Predstavuje tak rozhodnutie v zmysle článku 249 ES, aj keď článok 3a uvedenej smernice výslovne neodkazuje na prijatie „rozhodnutia“ Komisiou.
- 22 V druhom rade Súd prvého stupňa skúmal, či je Infront priamo dotknutý týmto aktom. Pripomenul judikatúru, podľa ktorej je jednotlivец priamo dotknutý aktom Spoločenstva v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES, ak má akt priame účinky na právne postavenie dotknutej osoby, pričom platí úplne automaticky a vyplýva za samotného práva Spoločenstva bez potreby vydať ďalšie predpisy na jeho vykonanie (pozri rozsudok z 5. mája 1998, Dreyfus/Komisia, C-386/96 P, Zb. s. I-2309, bod 43 a citovanú judikatúru).
- 23 Súd prvého stupňa predovšetkým rozhodol, že v dôsledku toho, že Infront prevedie svoje práva na televízne vysielanie na prevádzkovateľa televízneho vysielania so sídlom v Spojenom kráľovstve na účely televízneho vysielania v tomto členskom štáte, opatrenia prijaté orgánmi Spojeného kráľovstva majú samostatnú právnu existenciu

vo vzťahu k spornému aktu. V rozsahu, v akom sa oznámené opatrenia uplatňujú na prevádzkovateľov televízneho vysielania so sídlom v Spojenom kráľovstve podľa zákona o vysielaní platného v tomto štáte a nie podľa sporného aktu Komisie, nie je Infront priamo dotknutý.

- 24 Naopak, len sporný akt Komisie konštatujúci zlučiteľnosť opatrení oznámených Spojeným kráľovstvom s právom Spoločenstva a stanovujúci následné uverejnenie týchto opatrení v úradnom vestníku umožňuje uplatnenie mechanizmu vzájomného uznania zavedeného v článku 3a ods. 3 smernice 89/552. Z uvedeného vyplýva, že v rámci tejto hypotézy tento akt konštatuje platnosť týchto opatrení s cieľom ich vzájomného uznania inými členskými štátmi.
- 25 Okrem toho Súd prvého stupňa konštatoval, že keďže vzájomné uznanie vnútroštátnych opatrení prijatých podľa článku 3a ods. 1 smernice 89/552 podlieha ich schváleniu zo strany Komisie a ich následnému uverejneniu v úradnom vestníku, sporný akt nedáva vnútroštátnym orgánom od okamihu tohto uverejnenia žiaden priestor na voľnú úvahu v rámci splnenia ich povinností. Aj keď si totiž každý členský štát môže vo svojej právnej úprave preberajúcej článok 3a ods. 3 smernice 89/552 stanoviť spôsoby kontroly, ktorú sú povinné vnútroštátne orgány uskutočniť v rámci mechanizmu vzájomného uznania, aj tak musia uvedené orgány zabezpečiť, aby prevádzkovatelia televízneho vysielania patriaci do ich právomoci dodržiavali podmienky retransmisie tých konkrétnych udalostí, ktoré členský štát uvádza vo svojich Komisiou schválených a v úradnom vestníku uverejnených opatreniach.
- 26 Súd prvého stupňa preto dospel k záveru, že Infront je sporným aktom priamo dotknutý, keďže umožňuje uplatnenie mechanizmu vzájomného uznania opatrení prijatých Spojeným kráľovstvom zo strany iných členských štátov podľa článku 3a ods. 1 smernice 89/552.

- 27 V treťom rade Súd prvého stupňa rozhodol, že Infront je rovnako osobne dotknutý týmto aktom. Dotýka sa ho z dôvodu jeho osobných vlastností, a to ako vlastníka výlučných práv na televízne vysielanie jednej z udalostí určených Spojeným kráľovstvom. Hoci Infront ako sprostredkovateľ dotknutých práv na televízne vysielanie nie je výslovne uvedený v schválených vnútroštátnych opatreniach, ktoré boli Komisiou uverejnené v úradnom vestníku, jednako len tieto ustanovenia obmedzujú jeho možnosť slobodne nakladať so svojimi právami tým, že vyžadujú prevod týchto práv výlučne na prevádzkovateľa televízneho vysielania so sídlom v inom členskom štáte ako Spojené kráľovstvo a žiadajú prenos tejto udalosti v poslednom uvedenom štáte.
- 28 Okrem toho hoci právna platnosť zmlúv uzavretých s FIFA nie je sporným aktom dotknutá, rozhodujúce je, že Infront nadobudol sporné výlučné práva pred nadobudnutím účinnosti článku 3a smernice 89/552 a *a fortiori* pred prijatím uvedeného aktu.
- 29 Vo veci samej Súd prvého stupňa zrušil napadnutý akt z dôvodu, že vzhľadom na to, že predstavuje rozhodnutie v zmysle článku 249 ES, je postihnuté nedostatkom právomoci. Totiž s kolégiom členov Komisie nebol akt konzultovaný a generálny riaditeľ, ktorý akt podpísal, nemal žiadne osobitné splnomocnenie k tomuto podpisu.

Návrhy účastníkov konania

- 30 Komisia v odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

- rozhodol vo veci samej určením, že žaloba podaná na Súde prvého stupňa bola neprípustná, a

- zaviazal Infront na náhradu trov konania Komisie v prvostupňovom aj odvolacom konaní.

³¹ Infront navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie alebo

- vrátil vec Súdu prvého stupňa na vydanie rozsudku v súlade s judikatúrou Súdneho dvora a

- zaviazal Komisiu, aby znášala svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania, ktoré vznikli Infront v konaní pred Súdnym dvorom a Súdom prvého stupňa.

O odvolaní

³² Podľa znenia článku 230 štvrtého odseku ES každá fyzická alebo právnická osoba môže podať žalobu proti rozhodnutiam určeným inej osobe, ktoré sa jej priamo a osobne týkajú.

- 33 Na podporu svojho odvolania Komisia uvádza dva odvolacie dôvody založené na porušení týchto dvoch posledných uvedených podmienok.

Úvodné pripomienky

- 34 Pred preskúmaním týchto dôvodov treba spresniť účinky a dosah článku 3a smernice 89/552 a sporného aktu.
- 35 Podľa článku 3a ods. 1 tejto smernice každý členský štát môže uskutočniť opatrenia v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva, aby sa zabezpečil, že prevádzkovatelia vysielania, na ktorých sa vzťahuje [jeho] právomoc nebudú vysielat' na základe výlučnosti udalosti, ktoré tento členský štát považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť takým spôsobom, že zbavia podstatnú časť verejnosti v tomto členskom štáte možnosti [že by podstatná časť verejnosti prišla o možnosť — *neoficiálny preklad*] sledovať takéto udalosti prostredníctvom priameho prenosu (naživo) alebo prostredníctvom nepriameho prenosu (zo záznamu) [na voľne dostupnej televízii — *neoficiálny preklad*]. Na tento účel členský štát vypracuje zoznam takýchto udalostí.
- 36 Článok 3a ods. 2 tejto smernice ukladá Komisii povinnosť preskúmať, či sú tieto opatrenia zlučiteľné s právnymi predpismi Spoločenstva a povinnosť uverejniť ich v úradnom vestníku. Odsek 3 tohto článku zavádza mechanizmus vzájomného uznávania, podľa ktorého členské štáty musia dbať na to, aby sa prevádzkovatelia televízneho vysielania, ktorí spadajú do ich právomoci, nevyhýbali opatreniam prijatým podľa odseku 1 toho istého článku iným členským štátom, ktoré schválila Komisia a uverejnila v úradnom vestníku.
- 37 Rovnako to uvádza odôvodnenie č. 19 smernice 97/36, z ktorého ustanovení vyplýva, že článok 3a smernice 89/552 má za cieľ zabrániť možnosti obchádzania vnútroštátnych opatrení chrániacich oprávnené všeobecné záujmy.

- 38 Podľa tejto právnej úpravy Komisia sporným aktom informovala Spojené kráľovstvo o svojom súhlase s opatreniami, ktoré mu tento členský štát oznámil a o ich následnom uverejnení v úradnom vestníku. Ako konštatoval Súd prvého stupňa, tento akt takto uzatvoril postup preverovania, ktorý je Komisia povinná uplatňovať podľa článku 3a ods. 2 smernice 89/552. Uverejnenie týchto opatrení v úradnom vestníku umožnilo ostatným členským štátom oboznámiť sa s týmito opatreniami, a teda splniť si povinnosti, ktoré im vyplývajú z článku 3a ods. 3 tej istej smernice.
- 39 Sporný akt teda spustil mechanizmus vzájomného uznania upravený v článku 3a ods. 3 smernice 89/552 a v dôsledku toho vznikla iným členským štátom povinnosť zabezpečiť sa, že prevádzkovatelia televízneho vysielania, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, sa nevyhnú opatreniam prijatým Spojeným kráľovstvom podľa odseku 1 tohto článku.
- 40 Vo svetle týchto úvah treba preskúmať odvolacie dôvody uvedené Komisiou.

O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení podmienky týkajúcej sa priameho záujmu

Argumentácia účastníkov konania

- 41 Komisia tvrdí, že Súd prvého stupňa nesprávne uplatnil judikatúru uvedenú v bode 22 tohto rozsudku, ktorá spresňuje podmienku týkajúcu sa priameho záujmu uvedenú v článku 230 štvrtom odseku ES.

- 42 Predovšetkým sporný akt nemá vplyv na právnu situáciu Infront. Ukladá iným členským štátom ako Spojenému kráľovstvu povinnosť správať sa tak, aby prevádzkovatelia televízneho vysielania, ktorí patria do ich právomoci, nezbavili podstatnú časť verejnosti tohto členského štátu možnosti sledovať určité udalosti na „voľne dostupnom“ televíznom programe. Na tento účel sa preto právne povinnosti ukladajú iba takýmto prevádzkovateľom.
- 43 Za predpokladu, že platená televízna spoločnosť so sídlom v inom členskom štáte ako Spojené kráľovstvo má v úmysle prípadne ponúkať dotknuté výlučné práva na televízne vysielanie, právne obmedzenia, ktoré jej sú uložené, ju môžu od toho odradiť. V dôsledku toho má Infront menej potenciálnych ponúk a nachádza sa zrejme v menej výhodnej obchodnej situácii ako predpokladal, a to nie z dôvodu zmeny právneho postavenia, ale výlučne z dôvodu skutočnosti, že nebude schopný nájsť kupujúceho, akého predpokladal. Znáša preto nepriame hospodárske dôsledky sporného aktu, pričom jeho právne postavenie zostáva nezmenené.
- 44 Rovnako tieto hospodárske dôsledky sú ďalej úplne neisté, pretože neexistuje prevádzkovateľ televízneho vysielania so sídlom v inom členskom štáte ako v Spojenom kráľovstve, ktorý by mohol zaplatiť značnú sumu požadovanú spoločnosťou Infront za práva na vysielanie určených udalostí v Spojenom kráľovstve, pre ktoré táto spoločnosť disponuje výlučnými právami na televízne vysielanie. Súd prvého stupňa mal preto žiadať od Infront preukázanie prijateľnosti takejto skutočkovej situácie a pravdepodobnosti hospodárskej ujmy vyplývajúcej zo sporného aktu. Nezaťažením primeraným dôkazným bremenom sa dopustil tiež nesprávneho právneho posúdenia.
- 45 Podľa Komisie nakoniec Súd prvého stupňa nesprávne dospel k záveru, že členské štáty nemajú žiaden priestor na voľnú úvahu v rámci splnenia povinností upravených v článku 3a ods. 3 smernice 89/552. Nepochybne totožnosť udalostí považovaných

za udalosti veľkého významu pre spoločnosť a ich spôsob televízneho vysielania sú určené oznamujúcim členským štátom, a teda aj rozhodnutím Komisie prijatým podľa odseku 2 tohto článku. Napriek tomu opatrenie, ktorým bude takáto udalosť vysielaná v praxi v súlade so záujmami tohto členského štátu, podstatne závisí od právnej úpravy a rozhodovacej štruktúry prijatej každým členským štátom podľa tohto článku 3a ods. 3. Toto samotné ustanovenie uvádza, že úloha zverená členským štátom musí byť uskutočnená „vhodnými prostriedkami v rámci svojho právneho poriadku“. Výsledky dosiahnuté v každom členskom štáte môžu byť veľmi rozdielne v závislosti od prístupu sledovaného v každom osobitnom prípade. Za týchto podmienok vykonanie sporného aktu inými členskými štátmi ako Spojeným kráľovstvom predpokladá výkon značného stupňa úvahy.

⁴⁶ Podľa Infront Súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že sporný akt sa ho priamo dotýka.

Posúdenie Súdny dvorom

⁴⁷ V súlade s ustálenou judikatúrou podmienka stanovená v článku 230 štvrtom odseku ES, podľa ktorej sa musí rozhodnutie, ktoré je predmetom žaloby, priamo týkať fyzickej osoby alebo právnickej osoby, vyžaduje, aby napadnuté opatrenie Spoločenstva bezprostredne ovplyvňovalo právne postavenie jednotlivca a neponechávalo priestor na voľnú úvahu jeho adresátom povereným jeho uplatňovaním, keďže má úplne automatický charakter a vyplýva zo samotnej právnej úpravy Spoločenstva bez uplatnenia iných sprostredkujúcich ustanovení (pozri najmä rozsudky Dreyfus/Komisia, už citovaný, bod 43; z 29. júna 2004, Front national/Parlament, C-486/01 P, Zb. s. I-6289, bod 34, a z 2. mája 2006, Regione Siciliana/Komisia, C-417/04 P, Zb. s. I-3881, bod 28).

48 V prvom rade treba posúdiť, či má sporný akt priame účinky na právne postavenie Infront.

49 Z článkov 98 a 101 zákona o vysielaní vyplýva, že prevádzkovateľ televízneho vysielania, ktorý má v úmysle vysielat' výlučne a v priamom prenose určenú udalosť, musí získať súhlas ITC v prípade, ak je služba určená na to, aby sa vysielala na celom území Spojeného kráľovstva alebo na jeho časti. Podľa kódexu nezávislej komisie pre televíziu o športových udalostiach a iných udalostiach zapísaných v zozname v znení neskorších predpisov tento súhlas v podstate závisí od skutočnosti, či predaj práv na televízne vysielanie bol verejne oznámený a či prevádzkovatelia televízneho vysielania mali reálnu možnosť nadobudnúť práva za rozumných a spravodlivých podmienok.

50 Ako sa konštatovalo v bodoch 35 až 39 tohto rozsudku, iným členským štátom ako Spojenému kráľovstvu vznikla z dôvodu sporného aktu povinnosť zabezpečiť, že prevádzkovatelia televízneho vysielania, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, sa nevyhnú opatreniam prijatým týmto členským štátom podľa článku 3a ods. 1 smernice 89/552 a že tieto štáty nebudú vysielat' určené udalosti bez ohľadu na požiadavky uvedených opatrení. Z toho vyplýva, že tieto členské štáty majú povinnosť správať sa tak, že títo prevádzkovatelia nebudú vysielat' výlučne a v priamom prenose tieto udalosti pre verejnosť v Spojenom kráľovstve, keď nadobudnú práva na televízne vysielanie týchto udalostí v rámci predaja, ktorý neprihliada na kritériá uvedené v predchádzajúcom bode.

51 Opatrenia prijaté Spojeným kráľovstvom a schválené sporným aktom tak ukladajú uvedeným prevádzkovateľom televízneho vysielania určitý počet obmedzení, ak zamýšľajú vysielat' určené udalosti, pre ktoré Infront nadobudol výlučné práva.

- 52 Vzhľadom na to, že s týmito obmedzeniami sa spájajú podmienky, za ktorých títo prevádzkovatelia nadobúdajú od Infront práva na televízne vysielanie určených udalostí, opatrenia prijaté Spojeným kráľovstvom a sporným aktom majú za následok spojenie práv držaných touto spoločnosťou s novými obmedzeniami, ktoré neexistovali v okamihu, keď táto spoločnosť nadobudla tieto práva na vysielanie a ktoré sťažujú výkon týchto práv. Sporný akt sa tak priamo dotýka právnej situácie spoločnosti Infront.
- 53 Komisia však tvrdí, že skutočnosť týchto vplyvov na právnu situáciu spoločnosti Infront nie je preukázaná, pretože neexistujú prevádzkovatelia televízneho vysielania v iných členských štátoch ako v Spojenom kráľovstve, ktorí by sa zaujímali o kúpu práv na televízne vysielanie, ktorými disponuje Infront pri neexistencii sporného aktu, ktorým by bolo zabránené alebo ktorí by boli odrazení od ich nadobudnutia z dôvodu prijatia tohto aktu. Okrem toho Súd v tomto ohľade obrátil dôkazné bremeno.
- 54 Treba konštatovať, že normotvorca Spoločenstva vložil článok 3a ods. 3 do smernice 89/552 práve z dôvodu, že môžu vzniknúť situácie, v ktorých prevádzkovatelia televízneho vysielania patriaci do pôsobnosti členského štátu kúpia výlučné práva pre televízne vysielanie udalosti veľkého významu pre spoločnosť iným členským štátom a vysielajú ju pre verejnosť tohto posledného uvedeného členského štátu podľa postupov, ktoré zbavujú významnú časť tejto verejnosti možnosti ju sledovať.
- 55 Súd prvého stupňa sa k tomuto predmetu vyjadril v bodoch 148 a 149 napadnutého rozsudku. Na jednej strane poukazuje na viaceré prípady cezhraničného vysielania udalostí veľkého významu pre spoločnosť, v ktorých prevádzkovatelia televízneho vysielania konali uvedeným spôsobom. Na druhej strane sa domnieval, že Komisia nepreukázala svoje tvrdenia, podľa ktorých špecifickosť trhu s televíznym vysielaním v Spojenom kráľovstve vylučuje v predmetnej veci takéto situácie. Vzhľadom na tieto okolnosti Súd prvého stupňa dospel k záveru, že práva na televízne vysielanie

finálovej časti Svetového pohára FIFA v tomto členskom štáte neboli nevyhnutne nadobudnuté prevádzkovateľmi televízneho vysielania so sídlom v tomto štáte.

- 56 Vzhľadom na to Súd prvého stupňa neobrátil dôkazné bremeno prislúchajúce účastníkom konania. Pristúpil k nezávislému posúdeniu skutočností, ktoré mali za cieľ zistiť skutkové okolnosti cezhraničných vysielaní určených udalostí. V tejto súvislosti Súd prvého stupňa môže zohľadniť to, že účastník konania neuviedol dôkazy na podporu svojich vlastných dôkazov (pozri rozsudok z 18. júla 2006, Rossi/ÚHVT, C-214/05 P, Zb. s. I-7057, bod 23).
- 57 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry sa odvolanie obmedzuje len na právne otázky a Súd prvého stupňa je preto výlučne príslušný na konštatovanie a posúdenie relevantného skutkového stavu, ako aj na posúdenie dôkazných prostriedkov. Posúdenie tohto skutkového stavu a dôkazných prostriedkov s výnimkou prípadu ich skreslenia teda nezakladá právnu otázku, ktorá ako taká podlieha kontrole Súdneho dvora v rámci odvolania (pozri rozsudok z 19. septembra 2002, DKV/ÚHVT, C-104/00 P, Zb. s. I-7561, bod 22 a citovanú judikatúru).
- 58 Na skreslenie skutočností sa pred Súdnym dvorom nepoukazuje. Za týchto podmienok nie je jeho úlohou preskúmať, či Súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že sa nepreukázalo, že dotknuté práva na televízne vysielanie boli nevyhnutne nadobudnuté prevádzkovateľmi televízneho vysielania so sídlom v Spojenom kráľovstve.
- 59 V druhom rade treba preskúmať, či sporný akt ponecháva priestor na voľnú úvahu vnútroštátnym orgánom povereným jeho vykonaním, alebo má čisto automatický charakter a vyplýva iba z právnej úpravy Spoločenstva bez uplatnenia iných sprostredkujúcich pravidiel.

- 60 Nepochybne vnútroštátne orgány nie sú zbavené všetkého manévrovacieho priestoru na vykonanie článku 3a ods. 3 smernice 89/552 a sporného aktu. Môžu stanoviť primerané kontrolné mechanizmy na splnenie z toho vyplývajúcich povinností.
- 61 Majú však povinnosť správať sa tak, že dotknutí prevádzkovatelia televízneho vysielania sa nebudú vyhýbať opatreniam prijatým iným členským štátom podľa článku 3a ods. 1 smernice 89/552 a budú vykonávať svoje výlučné práva spôsobom, ktorý nezabaví relevantnú verejnosť možnosti sledovať podľa ustanovení prijatých týmto iným členským štátom udalosti veľkého významu pre spoločnosť.
- 62 Ako to Súd prvého stupňa správne konštatoval v bode 146 napadnutého rozsudku, vnútroštátne orgány musia zabezpečiť, aby prevádzkovatelia televízneho vysielania patriaci do ich právomoci dodržiavali podmienky televízneho vysielania uvedených udalostí, ktoré členský štát definuje vo svojich Komisiou schválených a v úradnom vestníku uverejnených opatreniach. Sú to tieto posledné uvedené opatrenia, a teda v predmetnej veci sporný akt, opatreniami určujúcimi výsledok, ktorý sa má dosiahnuť. Pokiaľ ide o tento výsledok, vnútroštátne orgány nemajú teda žiadny priestor na voľnú úvahu.
- 63 Zásahy do právneho postavenia prevádzkovateľov televízneho vysielania a Infront sú teda spôsobené požiadavkou dosiahnutia tohto cieľa.
- 64 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je opodstatnené zamietnuť prvý odvolací dôvod ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení podmienky týkajúcej sa osobného záujmu

Argumentácia účastníkov konania

- 65 Komisia uvádza, že Súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, že Infront bol osobne dotknutý sporným aktom v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES a judikatúry Súdneho dvora.
- 66 Komisia tvrdí, že prístup Súdu prvého stupňa vedie k tomu, že všetci držiteľia práv na televízne vysielanie dotknutí opatreniami prijatými Spojeným kráľovstvom podľa článku 3a ods. 1 smernice 89/552 sú považovaní za osobne dotknutých týmito opatreniami, aj keď je ich mnoho. Podľa vzoru všetkých držiteľov takýchto práv Infront je dotknutý sporným aktom iba v rozsahu svojej objektívnej spôsobilosti sprostredkovateľa práv na televízne vysielanie športových udalostí, ktorý kúpil tieto práva na jednu z určených udalostí.
- 67 Okrem toho držiteľia týchto práv na televízne vysielanie ako Infront znášajú iba hospodárske dôsledky vnútroštátnych opatrení schválených sporným aktom. Podnik teda nemôže byť osobne dotknutý právnym ustanovením iba z dôvodu, že toto ustanovenie sa dotýka jeho hospodárskej činnosti, a to o to viac, že takéto dôsledky sú súčasťou obvyklého obchodného rizika.
- 68 Sporný akt sa preto nedotýka Infront z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú mu vlastné, alebo z dôvodu skutočnosti, ktorá ho charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe.

- 69 Infront sa domnieva, že Súd prvého stupňa správne uviedol okolnosti, ktoré ho odlišujú vo vzťahu k iným osobám, a to, že disponuje výlučnými právami na televízne vysielanie pre udalosť uvedenú na zozname určených udalostí, že tieto práva boli nadobudnuté pred vypracovaním tohto zoznamu a jeho schválením Komisiou a že toto schválenie spôsobuje vážnu ujmu využívaniu týchto práv zo strany Infront, keďže ich nemôže poskytnúť vo forme licencie na výlučnom základe.

Posúdenie Súdny dvorom

- 70 Podľa ustálenej judikatúry môžu iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (pozri najmä rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223, a z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Zb. s. I-10737, bod 33).
- 71 Z judikatúry Súdneho dvora rovnako vyplýva, že pokiaľ sa napadnutý akt dotýka skupiny osôb, ktoré boli určené alebo ich bolo možné určiť v čase prijatia tohto aktu a v závislosti od kritérií vlastných členom tejto skupiny, môžu tieto osoby byť osobne dotknuté týmto aktom, pokiaľ tvoria súčasť úzkeho okruhu hospodárskych subjektov (pozri rozsudky zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia, 11/82, Zb. s. 207, bod 31, a z 22. júna 2006, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, Zb. s. I-5479, bod 60).

- 72 Ako to uviedol generálny advokát v bodoch 99 a 100 svojich návrhov, o taký prípad môže ísť najmä vtedy, ak rozhodnutie mení práva nadobudnuté jednotlivcom v čase pred jeho prijatím (pozri najmä rozsudok z 1. júla 1965, Toepfer a Getreide-Import Gesellschaft/Komisia, 106/63 a 107/63, Zb. s. 525, 533).
- 73 Infront disponoval svojimi výlučnými právami na televízne vysielanie pre roky 2002 a 2006 finálovej fázy Svetového pohára FIFA, ktorá je jednou z udalostí uvedených na zozname určených udalostí, oznámenom Komisii a schválenom sporným aktom.
- 74 Je okrem toho nepochybné, že Infront nadobudol tieto výlučné práva pred prijatím sporného aktu a že v tom čase existovalo iba šesť spoločností, ktoré uskutočnili podstatné investície do nadobudnutia práv na televízne vysielanie udalostí uvedených na tomto zozname.
- 75 Z toho vyplýva, že Infront bol dokonale identifikovateľný v okamihu prijatia sporného aktu.
- 76 Nakoniec z bodov 51 až 52 tohto rozsudku vyplýva, že sporný akt sa týkal členov skupiny, ktorú tvorí šesť vyššie uvedených spoločností, ktorej súčasťou je Infront, z dôvodu postavenia, ktoré im je vlastné, a to ako držiteľov výlučných práv na televízne vysielanie určených udalostí.
- 77 Za týchto podmienok Súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že Infront bol sporným aktom osobne dotknutý.

78 V dôsledku toho je opodstatnené zamietnuť druhý odvolací dôvod ako nedôvodný, a teda zamietnuť odvolanie v celom rozsahu.

O trovách

79 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Infront navrhol zaviazat Komisiu na náhradu trov konania a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené ju zaviazat na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy